

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Quibus rebus comparatur iracundus. Cap. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

videre solem iustitiæ. Psalm. Turbatus est à furore oculus meus. Et philosophus: Duo sunt maximè contraria cõsilio, scilicet fessinãtia & ira. Psalm. Turbatus sum &c. ¶ Secũdo nocet ira animæ, ei omnia bona auferendo. Aufert enim misericordiã. vnde Prou. 22. Ira non habet misericordiam, neque irrumpeus furor. Cuius causa est: quia ira inquitit victoriã. Finis enim irę est victoriã. Aufert etiam homini irã verã iustitiã. vnde Iacob. 1. Ira enim irã iustitiã Dei non operatur. Vbi dicit glo. Qui iratus iudicat, etiã si iustitiã iudicat, tamen diuini examinis iustitiã, in quam perturbatio non cadit, noc potest imitari. Sapiẽ. 12. Tu autem dominator virtutum cum tranquillitate iudicas. Et super illud Iob 16. Non te superet ira, dicit gl. Si ira correctionem superet, antè opprimit, quã corrigat: & sub specie zeli iustitiã, furor est. Zelus iustitię quasi ignis ardere debet oleo misericordiã. Et sicut ignis lampadem destruit, nisi adsit oleum: sic zelus iustitiã cor hominis destruit, nisi assit oleum misericordiã. Legitur de Christo Lucã 20. q. ipse destructionẽ Ierusalem, quam ex zelo iustitiã facturum erat, prius fleuerit. ¶ Tertio ira nocet animã omnia mala introducendo. vnde super illud Prouerbio. 14. Vir iracundus prouocat rixam. dicit Grego. Ianua omnium vitiorum est iracundia: qua clausa, virtutibus intrinsecus datur quies aperta, ad omne facinus armabitur animus. Prou. 29. Qui ad indignandum facilis est, ad peccata est procliuior. Damnum quod facit ira homini, ostendit Salomon Prouer. 19. Qui impatiens est, sustinebit damnum. Primum quod sustinet impatiens, est damnum perditã patientiã. Secundũ est, damnum eorũ qui lacerati essent, si patienter iniuriã sustinuissent: velut enim lapidibus pretiosis obruimur, cum iniuriã nobis inferuntur. Tertium damnum, est amissio sui ipsius. Impatiens seipsum perdit, sicut patiens seipsum seruat. Vnde dominus in Euangelio Lucã 21. In patientia vestra possidebitis animas vestras.

Quibus rebus comparatur iracundus. CAP. III.

Tertio valet ad detestationem irã, si iracundus diuersis generibus rerum comparetur. Vnde notandũ, quod iracundus est velut homo habens domum ligneã, cui quãdoque accidit, quod in vespere diues est, in mane verò nihil habet, quia sibi totum ignis subito abstulit. Ira homo iracundus ad sibilum vnus verbi, gratiam, quam habebat, perdit, dum in irã vel odium capit. Ideo dicitur Eccle. 2. Vã illis qui perdidit sustinentiam. Homo etiã iracundus est quasi dæmoniacus, vel arrepticius. Vnde figurari potest per dæmoniacum illum, de quo se-

gitur Marci 9. Magister, atruli tibi filium meū habentē spiritum
mutū qui vbiūque eſt apprehenderit, allidit illū, & ſpumat, &
ſtridet dentibus. Matthæi etiam 8. legitur q̄ occurrerunt de-
mo duo habentes dæmonia terribilia nimis, ita vt nemo pote-
transire per viam illam. Quibus ſatis aſſimilatur homo iracu-
ndus. Item iracundus eſt ſicut olla nimium habens ignē, que
liendo emitit quod in ea erat. vnde Pro. 15. Cor fatui ebullit
ira. Iracundus eſt homo inſanus, licet non ſit continua inſa-
nania. Vnde Horatius: Ira furor brevis eſt. Itē philoſophus
ſagata iniuria, eius eſt inſania qui facit. Nunquid non inſanus
qui ſeipſum gladio iræ vel odij occidit? ¶ Homo iracundus
velut rhamnū ignem ex ſe producēs ad impetū venti, ſecundū
Iosephum. Sic iracundus ad ventū ſuperbiæ ignem iræ ex ſe
ducit. Homo etiam iracundus eſt velut aper in gladium iræ
odij ſeipſum impingens, Gladius diaboli eſt ira vel odium.

¶ De ſtultitiis iracundis triplex.

C A P. I I I I.

Quarto poteſt valere ad deteſtationē iræ, ſi oſtēdatur
ta ſtultitia laborat homo iracundus, qui non vult odium
mittere, ſed vult ſe vindicare. Et poſſūt aſſignari multe ſtultitiæ
ipſius. ¶ Prima ſtultitia eius eſt, q̄ ipſe vult ſanare vulnus ſuū
alieno vulnere, & ſanitatē querit de aliena inſirmitate. In
malo querit bonū ſuum: quod idē eſt ac ſi in igne querat
& in ſpinis vvas, & in tribulis ficus. Hęc ſtultitiā inſinuat
Aug. dicēs: Leſus & iniuriā paſſus vindicari vult, quaſi
pœna poſſit prodeſſe aliena. De aliena pœna querit ſibi
camentū, & acquirit grande tormentū. ¶ Secunda ſtultitia
quod ipſe vult ſe vindicare cum periculo animæ ſuæ, & me-
dum corporis, & magno labore & expenſis, & tamen non
reſte vindicare plenē. Maior enim vindicta quam ipſe po-
ſumere, eſt mors aſini hoſtis ſui, ſcilicet corporis. Prover-
rum 20. Ne dicas, Reddam malum pro malo expecta-
num, & liberabit te. Liberabit, inquam, à labore & expenſis
periculo animæ & corporis, & debito gehennæ, cui te obli-
tes, vendicādo te. Mira inſania, quod homo velit ſe occidē
aſinum hoſtis ſui occidat. Si autem expectaret dominū, do-
nus plenariē vindicaret eum, hoſtem ſuū infernali patibulo
figendo. Non oportet ergo ſumere vindictā de hoſte ſuo, qui
bi iniuriatus eſt: quia niſi ipſe pœnituerit. Dominus tantū
dictā ſumet de eo, q̄ totus mundus ſatiabitur inde. Vnde in
Eſaiæ: Vermis eorum non morietur, & ignis non extinguetur.